

Slovo v prostoru

Podoba předmětů a představ objektivní skutečnosti prošla od doby starých Féniciánů vývojem, jehož dnešní stav, jakkoliv nám připadá naprosto samozřejmý, známe v podobě písma-symbolu vyslovené či napsané myšlenky. Zacházíme s ním, jak jinak, v nejobecnějším slova smyslu v prostoru, tedy i v prostoru současné výtvarné scény.

„Slovo v prostoru“, výstava organizovaná sdružením A.F.T.E.C. v podobě, jak je předkládána veřejnosti, nemá v žádných ohledech otižadost přinést nové pohledy na tento pozoruhodný civilizační fenomén. Nechce konkurovat dnes již nepřebernému množství prací i výstav, které se jím v minulosti zabývaly. Výstava je jedním z možných připomenutí faktu tak časté symbolózy výtvarného díla a psaného slova.

Výstava prezentuje díla, u jejichž zrodu stál text, který byl od samotného počátku chápán jako neodmyslitelný element procesu tvorby a logicky se tak stal jeho integrální součástí. Týká se to především vystavených prací členů A. F. T. E. C.:

Kruhový obraz

- Svatopluka Kimeše** , realizován propalováním materiálu v kombinaci s textem nabírá podobu kryptogramu, evokujícího snahu pro jeho dešifrování.
- Jany Křížové** Fragmenty lidské figury v obraze a jejich zopakování v objektu, který spolu s textem tvoří vzájemnou symbiózu, odkazují k úvaze o kontemplaci existenčních podtextů.
- Pavla Ríchtra** Klasická novinová koláž je ukázkou možnosti jak v této technice a kontextu celé výstavy dckáže **slovo v prostoru** zapůsobit v rovině intimnější - až na hranici melancholické nostalgie.
- Pavla Trnky** Výrazovým prostředkem zůstává nadále především sklo. Optickým zvětšením textu smutečního oznámení (sochaře J. Horejce) příbuznému (Trnkově matce) sugeruje divákovi sdílení pohnutého okamžiku lidské zkušenosti.
- Olaf Hanel** **Přizvání hosté A.F.T.E.C. nebyli vázáni myšlenkou společného projektu a zcela volně z různých a velmi osobitých pohledů doplňují konečnou podobu výstavy:** svým vertikálním objektem komponovaným z banálních předmětů ckcentruje obsah textu Ladislava Nováka, který se s ním na díle spolupodílel svou barevnou topologickou kresbou.
- Zorky Ságlové** Velká série králíka , vycházející z konceptuálního pojetí výtvarné tvorby a její sémantiky explicituje část vystaveného obrazu tím, že tvoří jeho dominantu a je určena konturou králíčí podoby komponované z autentického textu mytologického významu.
- Ivana Komárka** Malba začleněním textu do obvodu reliéfního obrazu nezapře vyhraněného figuralistu bizarních civilistně-erotických scén.
- Jiřího Valocha** Lakonický strojopisový text jedného slova vytřeného ze souvislosti nám neznámých poselství nabírá v instalaci paradoxně formy minimalistické prostorové instalace směřující k úvahám o naší identitě, ale také o přezkoumání, či dokonce kontrole oprávněnosti názvu výstavy **Slovo v prostoru**.
- Milan Knížák** spoléhá na nosnost textu s jeho významem v kontextu tradičního pojetí výstavy. Jeho zvětšením a instalováním se stává nejen artefaktem, ale zároveň apelem, návodem k použití či myšlenkové operaci vyprovokované jeho obsahem.
- Milan Grygar** nabízí divákovi spoluúčast na procesu svých experimentů výtvarných i zvukových her, jejichž neoddělitelnou součástí jsou autonomní výtvarná díla koncipovaná často jako jejich stopy či rekonstrukce.
- Květa Pacovská** zkoumá účinnost písmen a kresby vymezené formátem, který ve zvolené části otevírá do prostoru.

Dovolíme-li si připomenout na závěr historické peripeteie vzniku písma a současný stav pole výtvarného umění s jeho atmosférou, možná právě v takovém srovnání na konci století neuvěřitelného rozvoje komunikačního systému najdeme důvod k hlubšímu zamyšlení o smyslu Slova v prostoru

Olaf Hanel